

भोजनं

एकपङ्क्त्युपविष्टानां दुष्कृतानां दुरात्मनाम् ।
सर्वेषां तत्त्वम् तावद्यावत् पङ्क्तिर्न भिद्यते ॥
एवं यो ब्राह्मणो मुहुः सन्त्ये पितृदेवताः ।
स हि कुले समुद्रस्य ब्रह्मसायुज्यमाप्नुयात् ॥

इति वहिपुराणे भोजनविधानम् ॥ * ॥

त्रिविधभोजनं यथा,—

“उच्छिष्टमवशिष्टं वा पथं पूतमभीषितम् ।
भक्तानां भोजनं विष्णोर्नैवेद्यं सात्त्विकं मतम् ॥
इन्द्रियप्रीतिजननं मुक्तशील्यतवर्द्धनम् ।
भोजनं राजसं शुद्धमायुरारोग्यवर्द्धनम् ॥
अतः परं तामसानां कद्रुलोणाविदाहिकम् ।
पूतिपर्युषितं त्र्येयं भोजनं तामसप्रियम् ॥”

इति कल्किपुराणे २५ अध्यायः ॥ * ॥

आह्लादिषु निमग्नितस्यान्यत्र भोजने दोषो
यथा,—

“निमग्नितोऽन्यतो मुहुः क्ते आह्नि देवे सपेक्षे ।
स हि जो नरके वासं लभते नात्र संशयः ॥”
देवतादिभक्तवत्सु भोजने दोषा यथा,—
“देवतापिठमर्त्येण महत्सु ब्राह्मणेभ्यः च ।
अभक्तवत्सु येऽग्रनि बालपित्रनिमाह्वयः ।
दुष्टास्ते पूयनिचये निपात्यन्तेऽधमाधमाः ।
सूच्युखाश्च जायन्ते सुधास्राः किरिविप्रहाः ॥”

“एकपङ्क्त्युपविष्टाश्च समुत्थाय प्रयान्ति ये ।
विद्भोजनं राक्षसेन्द्र ! नरकान्ते प्रयान्ति हि ॥
एकसार्धप्रयातश्च तथान्यसार्धितं नराः ।

असंविभज्य भुङ्क्षन्ति ते यान्ति श्रेष्ठभोजनम् ॥
पायसं कृशरं मांसं वृषा भुक्तश्च येनरेः ।
तेषामयोगुहकाक्षमाः क्षिप्यन्ते वदनेऽहुताः ॥”

इति वामनपुराणे १२ अध्यायः ॥ * ॥

औषधातिरिक्तकिष्किर्भोजनवतो नित्यनैमित्तिक-
क्रियाविधौ यथा,—

“द्रव्ये भुक्ते लज्जार्थं च नैव भुक्ता च किञ्चन ।
कर्मे कुर्यान्नरो नित्यं स्रुतके न्यतके तथा ॥
पत्रं पुष्पञ्च तामूलं मेघललेन कल्पितम् ।
कषादिपिप्यत्यन्तश्च फलं सुक्ता न चाचरेत् ॥
जलस्यापि नरः ॥ भोजनाद्भेषादहं ।
नित्यक्रिया निवर्तते सह नैमित्तिकैः सदा ॥”

इति कालिकापुराणे ५४ अध्यायः ॥

भोजने पाकविधौ दिङ्निमित्तो यथा,—

“पूर्वांशाभिसुखो भूत्वा उत्तरांशासुखेन वा ।
पचैदन्नञ्च सध्याह्ने सायाह्ने च विवर्जयेत् ॥
अध्यांशाभिसुखे पक्वा अन्तर्गतं विज्ञानी हि ।
पूर्वाभिसुखो धर्मकामः शोकहानिश्च दक्षिणे ॥
श्रीकामश्चोत्तरसुखे पतिकामश्च पश्चिमे ।
शेषान्वाभिसुखे पक्वा हरिदो जायते नरः ॥”

पाकपात्रनिरूपणं यथा,—

“यदा तु व्याससे पात्रे पक्वा अन्नाति वै दिजः ।
स पापिष्ठोऽपि मुहुः क्ते रौरवे परिपथ्यते ॥
तान्ते पक्वा चतुर्हानिर्मग्नौ भवति वै क्षयः ।
पितृभ्यां पक्रमन्नञ्च पितृयेण यशस्विनि ॥
पुण्डरीकस्य यज्ञस्य लभते फलमभीषितम् ।
वातुलेन तु यत् पक्वं भगिन्या च कनिष्ठया ।

५५३

भोजनं

असगोत्रेण यत् पक्वं शीघ्रितं तदपि स्रुतम् ॥
अभक्तेन च यत् पक्वं क्षिया पक्वं तथैव च ।
पक्वपात्रे च यत् पक्वं तत् सर्वं निष्फलं भवेत् ॥”
पाककाष्ठनिरूपणं यथा,—

“उडुस्वरेण काष्ठेन कदम्बस्य दलेन च ।
शालेन करमर्देन उदरावर्तकेन च ॥
पक्वान्नं नैव मुञ्जीत सुक्ता रात्रिसुपावसेत् ॥”
निषिद्धानं यथा,—

“गर्हितान्नमवीरान्नं सुक्ता चान्द्रायणश्चरेत् ।
अपञ्चा या तु वनिता नाश्रीयादेव तदुद्वेह ॥
शालकाष्ठस्य पक्वान्नं शिरीषकस्य चैव हि ।
कालचक्रातकस्यैव वज्रवारणकस्य च ॥
मेरुशालस्यैवापि पक्वान्नं गर्हितं स्रुतम् ॥”
पाकपात्रत्यागकालो यथा,—

“यदा न्यस्यपात्रे तु पक्वं वै सार्वकालिकम् ।
मांसं पचे तथाष्टासु तत्पात्रं विच्छेदुं यच्छे ॥
धनुःपाके तथा चिह्ने मीने चैव वरानने ! !
यः कुर्याद्भोजनं देवि ! कच्छेद्यैव विशुद्धाति ॥”
पाकार्थजनदानं यथा,—

“एकदा तु जलं दद्याद् द्विवारं न प्रदापयेत् ।
त्रिभागं पूरयेत् पात्रं पञ्चाक्षीयं न दापयेत् ॥”
भोजनस्थानादि यथा,—
“उपलिप्ते सुचौ देशे पादौ प्रक्षाल्य वाग्यतः ।
प्राङ्मुखोऽन्नानि मुञ्जीत शुचिः पौटमव-

स्थितः ॥”

पौटनिरूपणं यथा,—
“साहृद्दस्ते चतुष्कोण्ये सहकारविनिर्मिते ।
चामभद्रदारुमये प्रादेशीष्कायसंयुते ॥
वरुणासने भवेद्दृढमिन्द्रके अयमाप्नुयात् ।
चामे घनविट्ठिः स्याद्भूमिद्विभु भद्रके ।
शालासने कश्यपके किंशुके मरणं भवेत् ॥”

भोजने दौपनिरूपणं यथा,—
“द्वतदीपगा यज्ञफलं तैले धेनुफलं लभेत् ॥”

भोजने चाक्षालादिदृष्टिनिषिधौ यथा,—
“यदा भोजनकावे तु चाक्षालेः पतितेक्षया ।
श्वकुटवराहैश्च न्मच्छेद्ये अन्त्यजैरपि ।
अन्नं वाप्यथ पात्रं वा दृष्टमात्रं परित्यजेत् ॥”
“रजस्वलायाः संसृष्टीर्वाचं शुक्ला प्रमादतः ।
व्रतस्थो वर्जयेद्देवि ! अन्नते प्रोचयश्चरेत् ॥
देवाजये तथा तीर्थे सिद्धये च प्रहृरि ।

ब्राह्मणानां समाले तु सुक्ता क्रतुफलं लभेत् ॥
आचान्तो भोजनं कुर्यादनामायां हिरण्ययुक् ।
सुवर्णेन सृष्टेदन्नं तदन्नचान्नं तद्विदुः ॥
रजःसृष्टं यदन्नञ्च सुक्ता भवति किञ्चिद्वि ।
पौष्यकेन सृष्टेदन्नमन्नं विष्टासमं भवेत् ॥
वैदूर्येण सृष्टेदन्नं स्फटिकेन सृष्टेदपि ।
खर्गेन संसृष्टेदन्नं तदन्नं शुचितामिमात् ॥”

भोजने दिङ्निमित्तो यथा,—
“आयुष्यं प्राङ्मुखो मुहुः क्ते राजौ चैव उदङ्-

मुखः ।
यशस्वी दक्षिणे चैव पश्चिमे तु विवर्जयेत् ॥”
भोजने मण्डलानि यथा,—

भोजनं

“मण्डलं भोजने काले चतुष्कोणं दिगस्य च ।
क्षत्रियस्य भवेद्देहं वैश्यस्य कूर्मेष्टकम् ।
क्षीशूद्राणां भवेद्दृष्टं शकटाकारमेव वा ॥”
अथ भोजनकालः ।

“सायं प्रातर्हिजातीनामभुशनं देवनिर्मितम् ।
नित्यमहि तमस्विन्यां साह्रप्रहरयामतः ॥
रात्रौ यामत्रयान्ते च सन्ध्योर्न कदाचन ।
अकालभोजनं कृत्वा प्राणायामेन शुद्धाति ।
अहोरात्रे च सन्ध्यायां सुक्ता कच्छं समाचरेत् ॥”
मोदकादिभक्षणानन्तरमन्नभोजनविधये यथा,—
मोदकं कच्छपक्वञ्च गथाष्टौ द्रुतसंयुतम् ।
पुनः पुनर्भोजने च पुनरन्नं न दुष्यति ।
त्रिसन्ध्यं सुप्तवान् यस्तु न स स्वार्थं दिजः
कश्चित् ॥

भुक्ता रात्रिसुपगमे कच्छेकेन शुद्धाति ॥
कोलं हरिद्रा सौवीरं मरीचं जातिकोषकम् ।
यश्चिपर्णादिकं सर्वं गन्धद्रव्यं तथौषधिः ।
प्रशस्तमेपामामात्रं स्निग्धञ्चापि न दुष्यति ॥
कुटुम्भभरणायां पाकं पञ्चाग्निवेदेयम् ।
वैश्वदेवासुहृद्व्यं भोजयेन्न विचारयेत् ॥
नाश्रीयात् केवलं रात्रौ विस्वस्यैव तथा दधि ।
अङ्गेन दण्डगुच्छेन काष्ठखलेन वह्निना ॥

पदस्तिमेदं ततः कुर्यात् पञ्चाङ्गुलीत वाग्यतः ।
हस्तदत्तं यदन्नञ्च शूद्रादत्तं न भक्षयेत् ॥
द्वततेलञ्च लवणं पानीयं पायसं दधि ।
रविवारे तथा षष्ठां भौमवारे दिनचये ।

पर्वकावे च द्वादश्यां दिगक्षितं न भक्षयेत् ॥
न वामेन पिबेत्तथैव न रश्च तक्रमेव च ।
मेकाक्षशिशुमाञ्जरीस्तथा पारावतेरपि ।
कलविह्वैः पन्नगेश्च पाके सृष्टेऽपि सुन्दरि ! !

गोधवा वनमाञ्जरीः पाकं न विच्छेदुं कश्चित् ॥
खर्गदौष्यमये पात्रे पाषाण्ये ब्रह्मपत्रके ।
स्रुतमुक्ता तु देवेशि ! पराकस्य फलं लभेत् ॥

पूर्वायां खर्गपात्रे च भोजनं यः समाचरेत् ।
पुण्डरीकस्य यज्ञस्य लभते फलमभीषितम् ॥
खर्गपात्रे पश्चिमायां उत्तराभिमुखेन वा ।
तदन्नं शौकरं मांसं सुक्ता चान्द्रायणश्चरेत् ॥

सर्वकामः खर्गपात्रे यशस्वी खर्गरेव च ।
पद्मपत्रे भवेत् पुष्टिर्हविष्याशौ तु पुण्यवान् ॥
सधौ भवति तान्ते च काचपात्रे दरिद्रता ।
वृत्तपत्रे भवेदायुः कदवे कीर्तिमाप्नुयात् ॥

मधुपत्रे च रोगः स्यादटपत्रे तु वैष्णवः ।
शालपत्रे भवेत्कामो पनसे चैव खर्गतिः ।
निशापत्रे प्ररोधे च पुनः संस्कारमर्हति ॥”

इति मत्स्यसूक्ततन्त्रे ४२ पटलः ॥
अथ स्रुतभोजनविधिः । वहिःप्रक्षालित-
पाणिपादवदनो रत्नपाणिर्हवासा द्विराचान्तो
गोमयोपलिप्ते प्राहते देशे सुहः सुहनीचासनो-
पविष्टो धर्मद्विकामः प्राङ्मुख उदङ्मुखो
वा यशस्कामो जीवयिष्वाहकैतरो दक्षिणा-
मुखो धनकामः प्रवङ्मुखो भूमिसृष्टदक्षिण-
पाद आसनाच्छिष्यपादोऽन्तर्जानुकरो दक्षि-